

midler ingen Anvendelse skulle faae, hvor det gjælder om et reent kirkeligt Anliggende.

Med Hensyn til § 2 veed jeg ikke — naar jeg undtager en Bemærkning om, at man muligt burde gjøre Tiden for Anmeldelsen kortere, hvilket jo kan henregnes under de mindre betydelige Grindringer, der ere komne frem, — at der er fremsat Noget. Det er naturligtvis altid noget Bilskaarligt, hvor man i saa Henseende skal sætte Grændsen. Det er ganske rigtigt fremhævet, at der efter Forordningen af 30te Mai 1828 er en Forpligtelse til, langt tidligere, allerede efter et Par Dages Forløb, at gjøre Anmeldelse om, naar et Barn er født, og derved er det første nødvendige Skridt fæet; men der maa jo hengaae nogen Tid, inden der kan blive Spørgsmaal om, hvad Barnet skal hedde, og inden nogen Anmeldelse fra Forældrene i den Henseende kan forlanges, — hvor længe eller hvor kort, er Noget, som er vanskeligt at bestemme, men som isærlig vil have nogen saa stor Betydning, efterat Barnets Fødsel først er konstateret. I Forordningen af 30te Mai 1828 er der givet den underlige Bestemmelse, at Barnet skal være døbt inden 8 Uger efter Fødselen, naar det er født om Sommeren og inden 9 Maanedre, naar det er født imellem 1ste September og 1ste Marts; i Loven af 13de April 1851 er der med Hensyn til Indførelsen i Kirkebøgerne taget den første Termin af Forordningen af 30te Mai 1828, nemlig de 8 Uger; men det er jo vistnok temmelig vilkaarligt, at netop denne Tidsfrist er tagen. Grunden til, at man i den foreliggende Lov ikke har taget den samme Tidsfrist, men en forlænget, har ganske naturligt været den, at Loven af 13de April 1851 kun har Anvendelse for dem, som allerede ere paa det Reue med sig selv om, at de ikke høre til Folkekirken, eller have Noget med den at gjøre, og som navnlig ikke ville have nogen Daab for deres Børn; her derimod er det jo netop forudsat, at de Paagældende ere Forældre, som ikke strax ønske at tage nogen endelig Beslutning om, hvorvidt de ville lade Barnet døbe og forblive i Folkekirken eller ikke. Det er altsaa i de paagældende Forældres Interesse, at man har fundet, at der burde sættes en noget læn-

gere Tidsfrist, inden denne Afgjørelse fra deres Side behøvede at tages. Det kan imidlertid ikke være af nogen afgjort Bigtighed, om man gjør denne Tidsfrist noget kortere eller længere, og det vilde vistnok være muligt at enes om, hvad der i saa Henseende kan anses for at være det Rette. Nogen Fare kan der ikke være forbunden med at lade Tidsfristen være, som den er, da Barnets Fødsel allerede strax eller kort efter det er kommet til Verden skal konstateres, ligesom det, hvad jeg allerede har udtalt, paa Grund af denne Lovs Formaal, dog kan være af Bigtighed, at man giver en noget rundelig Tidsfrist, inden Afgjørelsen fra Forældrenes Side skal gaae for sig.

Fischer: Jeg skal kun tillade mig den Bemærkning, at jeg haaber, det vil være aldeles klart af den Maade, hvorpaa jeg motiverede Ønsket om at lade Ordene „kirkelige Forpligtelse“ gaae ud af § 1, at det aldeles ikke var min Hensigt derved at vilde beskrive eller overhovedet bringe under Discussion her i Salen, at det var en kirkelig Forpligtelse efter Folkekirkens Love at lade Børnene døbe. Jeg troer, at det maa være klart, at jeg udtrykkeligt har villet følge den selv samme Regel, som den ærede Kultusminister nylig fremhævede, nemlig at holde det Kirkelige for sig og det Børgerlige for sig, og jeg troede, at denne Regel just vilde stee Tyddest, naar vi undgik i en Lov, som vedtoges her, at sætte de Ord: „den dem paahvilende kirkelige Forpligtelse“; thi, naar disse Ord staae i § 1, saa vil det ikke kunne undgaaes, at her reises en Discussion om, hvorvidt disse Ord ere sande eller ikke, og jeg holder det for det Rette, at en saadan Discussion ikke finder Sted her i Salen. Om ogsaa Vædringsforslaget skulde blive vedtaget, troer jeg ikke derfor, at det med Grund kan siges, at derved er reist nogen Opposition mod den Løfte, at det efter Folkekirkens Love er en kirkelig Forpligtelse at lade Børnene døbe; det er meget mere fra min Side aldeles holdt ude af Betragtning. Jeg har ønsket, at det i det Hele maatte holdes borte herfra denne Sal, og det er netop Grunden til, at jeg har ønsket, at de vedkommende Ord udgaae.